

A krasznai kórustalálkozó
Tudósítás a 4. oldalon

Mit tehetünk településünkért?

„Igyekeztek a városnak jólétén... és könyörögtek érte az Úrnak” (Jer 29,7)

Nemrég még a politikai pártok képviselői járták az utcákat, emberekkel beszélgettek, ígéreteket tettek. Most már túl vagyunk a választásokon, és ki ilyen, ki amolyan eredményt ért el. Jön a gyakorlat, a munka, az ígérek bevétele. Egyik-másik helységeben hallgattam a jelöltek beszédét és ezenközben arra gondoltam, hogy mi, mint hívő emberek, mit teszünk lakóhelyünk, településünk megmentéséért? Ha arra lehetőségem lenne, mit vinnék véghez?

A tudás emberségre elvezethet

Talán először iskolát építenék, vagy felújítanám azt. A gyerekek, a következő nemzedék legyen felkészült, tanult. A tanárok adják át a tudásukat, és a diákok használják azt egész életükben. Nálunk és más országban is lehet látni, hogy az iskola nem oldja meg az emberek problémáját: sokat tudnak, de nem élnek szépen. Vajon miért?

Az emberek alapvető problémája nem értelmi szintű, amit el lehet rendezni a tanulással.

A Biblia szerint „az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít” (1Kor 8:1). Azért tesz büszkévé az ismeret, mert az ember önző, bűnös természetű.

Erre a legnagyobb kérdésre kellene feleletet találni, de a tanügy önmagában képtelen. Persze, a gyakorlati élethez rengeteg ismeret szükséges, de az örök élethez mégis ennél több kell. Ugyanis a tudás emberségre elvezethet, de az üdvösségre nem.

(Folytatás a 3. oldalon)

Filadelfia idősek otthona – kedvezmények

Szövetségünk elnöksége szeretettel tudatja a testvériséggel, hogy a Filadelfia idősek otthonában a jelenleg üresen álló helyekre kedvezményben részesíti azon gyülekezetek tagjait, akik hozzájárultak annak idején a kastély megvásárlásához. Ez a kedvezmény azon fennjáró idősekre érvényes, akik 2016 során kerülnek be az intézménybe (amíg a helyek rendelkezésre állnak).

Abból a gyülekezetből jelentkező, ahol a gyülekezete a rá eső rész 25-49%-val támogatta a Filadelfia idősek otthona épületének megvásárlását, az illető havi 200 RON kedvezménybe részesül. Tehát havi 1200 RON helyett 1000 RON-t kell fizetnie. Azon idősek, akik olyan gyülekezetből jelentkeznének,

ahol a gyülekezet a rá eső rész több mint 50%-t kifizetve támogatta a Filadelfia idősek otthona épületének megvásárlását, 400 RON kedvezménybe részesülnek, tehát havi 1200 RON helyett 800 RON-t kell fizetniük. Ez a kedvezmény a két ágyas szobákra értendő, összkomfortos ellátással.

A Filadelfia Nook alapítvány teljes ellátást biztosít szociális és orvosi szükségletekkel rendelkező időseknek. Megfelelő körülmények közt, minden szükségletet próbálunk kielégíteni, biztosítunk többek közt orvosi felügyeletet, rendszeres és változatos étkezést, magunk által termesztett és előállított zöldségekből, gyümölcsökből és húsból. Továbbá biztosítunk szabadidős programokat, 24 órás felügyeletet, tapasztalt és felkészült ellátó személyzetet, valamint lelkipozitívumot. Egyszóval a Filadelfia Nook idősek otthona vonzó és nyitott környezetet biztosít minden kedves jelentkező számára!

A jelentkezéshez szükséges tudnivalók, az alábbi internet címen találhatóak:

<http://www.filadelfianoom.ro/hu/content/bekoltozes-hez-szukseges-tudnivalok>

János Csaba, kommunikációs alelnök

Jubileumi országos női konferencia

Kedves nőtestvérek, a Nőszövetség ebben az évben ünnepli az újra alakulásának 25 éves jubileumát. Szeretettel hívunk benneteket az ünnepségre, hogy együtt adjunk hálát a mi drága Urunknak Istenünknek a megtett útért és az Ő hűségéért. *Téma:* A tegnap üzenete a holnapnak: Hű az Isten.

Helyszín: Szatmárnémeti, *időpont:* 2016. október 29-30, *részvételi díj:* 20 Ron.

Jelentkezési határidő: október 10. *Jelentkezés:* Szűcs Tündénél: szucsuszusa@gmail.com, tel: 0774 693 191.

A helyek száma korlátozott, ezért kérünk szeretettel mindenkit, hogy idejében jelentkezzen.

A jubileumi alkalom szombat reggel kezdődik és vasárnap délből ér véget. A messzebből érkezőket már péntek este fogadják (ez nem változtat a jelentkezési díjon). Azok számára, akik egy napra tudnak majd eljönni, a részvételi díj 10 Ron. Bejelentkezni mindenkinek szükséges, a jó szervezés érdekében.

Köszönjük! Várunk szeretettel! **Borzási Márta**, a Nőszövetség elnöke

Köszönet a Nőszövetség részéről

Kedves nőtestvéreink, a 2015. november első hétfőjén tartott Világimanap alkalmából a következő helységekből érkezett adomány: Kolozsvár 200 RON, Nagyvárad-Betlehem 250, Nagyvárad-Rogériusz 500, Perecsen 650, Ipp 160, Berettyószéplak 250, Erked 230, Szalárd 200, Magyarremete 130, Barót és Űrmös 380, Szentegyháza 100, Érmihályfalva 250, Nagyfalva 200, Torda 150, Kémer 300, Szilágyosomlyó 250, Sepsiszentgyörgy 186, Arad-Belváros 325, Brassó 250, Beszterce 180, Hadadnásd 400, Kraszna 400, Zilah 515, Szilágybagos 530, Szilágyzentkirály 270, ismeretlen helység 300, ismeretlen helység 230, Bihar-püspöki körzet 1220, Zerind 50, Bihar 500 RON. Szeretnénk ezúton megköszönni mindenkinek, aki a szívében viseli az Úr ügyét, ilyen módon is támogatva a Nőszövetség munkáját. „A jókedvű adakozót szereti az Isten” (2 Kor 9:7b). Szeretettel, **Nagy Melinda**, pénztáros

Mit tehetünk...?

(Folytatás a címloldalról)

Díszes épület, szépen felöltözött emberek, jól előadott művek

Meg lehetne próbálni, hogy kultúrházat építsünk, amelyek aztán kiállításoknak, koncerteknek adnának otthont, meg különféle előadásoknak. Mennyire jó háttal lenne mindez: a díszes épület, a szépen felöltözött emberek, a jól előadott művek. Művelt emberekkel lehetne találkozni, költőkkel, írókkal eszmecserét folytatni, megvitatni az élet dolgait. Jó lenne? Ez segítené? Talán. Szép lenne, de attól tartok, hogy az ember igazi gondjáról nem lenne szó, nem adnánk orvoslást.

Játék és vigadozás

Talán játszóteret kellene építeni? Olyan jó lenne a gyerekeket szép és biztonságos helyre kivinni, hadd játszanak. A felnőttek is megnyugodnának, elbeszélgetnének egymással, eltelne az idő. De... nincs mindenkinek gyereke! És máskülönben nem csak gyerekekről beszélünk, hanem felnőttekről. Igaz, hogy szeret a felnőtt is játszani a számítógépen, meg tréfálkozni egymással. Ezért nyereséges a szórakoztató ipar, mert az ember vigadni akar – de nem az Úrban, örülni és boldognak lenni, a komoly önvizsgálat és bűnbeismerés mellőzésével.

Nézelődés és elmerengés

Úgy gondolom, hogy múzeumot is lehetne építeni. Azok már kívülről is olyan impozáns épületek! Benn pedig a méltóságteljes komolyság a jellemző,

szépség, sok kincs. Eligazítást is kap az ember az idegenvezető személyében. Jó időtöltés, ugye? Hát igen, jó a csend, meg a rend, csak az a baj, hogy ott élet már nincs. Láthatjuk ugyan a letűnt civilizációkat, csontvázakat és kitömött állatokat, de egy kicsit félelmetes, hogy mindezek a halált, az elmúlást mutatják. És az alapvető problémáinkról igazából nincs szó. A nézelődés, elmerengés a cél. Álmodozással pedig nem lehet megoldani a problémákat.

Gyógyulás

Tehetünk hát egyáltalán valamit a városunkért? Igen: építünk kórházat! Komoly kivizsgálásban lehet ott részünk. Majd a helyes diagnózis után a megfelelő gyógymódot is megkaphatjuk. Van-e nagyobb öröm annál, mint amikor a jó úton haladunk a gyógyulás felé? Hiszen „a betegség” a mi legnagyobb bajunk. Ezért halljuk sokszor, amint az emberek ilyenképpen emlegetik: „Csak egészség legyen!”, de sajnos, hogy a lelkükre már nem gondolnak.

Én viszont a lelki egészséget látom a legfontosabbnak. És ez a „kórház” ott van te településeden, te is jársz oda rendszeresen. Igen, a gyülekezetedre

gondolok. Ez az a kórház, ahol a betegek felismerhetik a bűn betegségüket és meggyógyulhatnak. Megkérdezhetem, hogy te mit teszel ezért? Mi a te feladatod ebben a „kórházban”? Igénk bátorít arra, hogy igyekezzünk és imádkozzunk, dolgozzunk. Ezt teszed?

Egészség és élet

Összefoglalva tehát: a gyülekezetnek nem kell csupán iskolának lennie, ahol elméletet tanítanak a hallgatóknak, hanem legyen ott lelkigondozói beszélgetés is, pásztori látogatás és végül gyakorlat, élet. A közösségünk nem csupán művelődési ház, ahol a kulturális programok a legjellemzőbbek, hanem a lélekmentés és a betegek gyógyulása. Sem nem játszótér, ahol egyesek jól érezhetik magukat. És nem is múzeum, ahol a kegyességünket konzervált formában megmutatjuk. A gyülekezet egy olyan kórház, ahová a beteg eljőhet és meggyógyulhat. Van műtét, munka, sok gond, de vannak mentési akciók és egészség – élet. Ezt támogassuk.

Szűcs Sándor lp.,
Szatmárnémeti

Illusztráció: ballai fiatalok
Tudósítás a 7. oldalon

A zilahi missziókerület első kórustalálkozója

Kraszna, 2016. május 21.

A zilahi missziókerület hét gyülekezetének énekkara vett részt a kórustalálkozón, ez év május utolsó előtti szombatján, Krasznán: Szatmárnémeti, Kémer, Szilágyballa, Sarmaság, Szilágyperecsén, Kraszna és a Krasznai roma énekkar.

Délelőtt

A találkozót imával és köszönettel a helybéli gyülekezet lelkipásztora, Borzási István tv. kezdte meg, az áhítatot Petkes Lőrinc krasznai karvezető vezette a Zsoltárok 118:24-ből: „*Ez az a nap, amit az Úr rendelt!*”.

Az énekkarok egyéni szolgálatait következtek, együttes karban is énekeltünk, összesen 12 ilyen darab hangzott el. Jutott idő a köszöntésekre és biznyságtételekre is. Délelőtt Pop Imre krasznai polgármester köszöntötte az egybegyűlteket idézve a Zsolt 138:1-2-t: „*Magasztallak téged teljes szívemből, énekkel áldlak*

az istenek előtt...”, valamint a Zsolt 133-ból: „*Ímé, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak!...*”. Borzási István lp. a zenei szolgálattevő felelősségéről beszélt, idézve többek között az 1Tim 2:9-10-et, „*hanem, amint illik*”.

Király Tibor lelkipásztor hangsúlyozta az éneklésnek az evangélizációban tett hatását: az üzenet megerősítést kap az énekek által, ezért adjuk elő komolyan, átélve a mondanivalót! Király György szilágyballai karmester az énekek összeválogatásának alapelveiről ejtett szót. Székely Béla sarmasági lelki-

pásztor a Jn 4:23-24-et olvasta fel: „*az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát*”. A fiatalok az új éneket és a nagyobb hangerőt kedvelik; a Lélek elevenít meg, ennek kell látszódnia az énekléseinkben is.

János Csaba nagybányai lelkipásztor a szövetség köszöntését adta át, majd az Ef 5:18-19-et idézte: „*beszélgetvén egymás között zsoltárookban és dicséreteken és lelki énekekben*”, valamint a Zsolt 130:2-3-at – „*sziklára állította fel lábam, megerősítvén lépteimet, és új éneket adott szájjamba, a mi Istenünknek dicséretét*”. Az ének egy imádság:

átéléseinket és örömeinket mondjuk el benne.” Majd végül azt kívánta: legyenek új átéléseink az Úrral és énekírók is, akik ezt új énekekben megörökítik.

Délután

A kórustalálkozó délutáni részében az énekkarok még egyszer lehetőséget kaptak a szolgálatra, azt követően Veress Ernő szilagyballai lelkipásztor hirdetett ígét. „*Szenved-e valaki köztetek? Imádkozzék. Öröme van-e valakinek? Dicséretet énekeljen*”, a Jak 5:13-at idézve az imádkozás és az éneklés rendelt idejéről, valamint azok kapcsolatát ecsetelte.

A nap végén, gazdagon feltöltődve, mind zenei tarsolyunkat, mind lelki kincstárunkat meg-
rakva búcsúztunk. Áldott legyen a mi valódi Zeneszerzőnk neve!

Borzási Mírjám

Egyedülállók csendesnapja Egrespatakon

Szervezzünk találkozót egyedülállóknak – még tavaly megfogant egy testvérnő szívében a gondolat. Megosztotta ezt egy sorstársával, és egyszer csak azon kaptuk magunkat, hogy már szervezkedünk. Vékás testvérnőhöz is eljutott a hír és rövid idő múlva visszajelzett, ami fokozta lelkesedésünket.

Mintegy 40 testvérnővel február 6-án találkoztunk az egrespataki Agapé panzióban.

„*Belesimulni az Alkotó kezébe*”, ezt választottuk a csendesnap mottójának. Imaáhitattal indult az alkalom. Borzási Istvánné Márta buzdított imára a Mt 27:46 alapján. Ki volt az, aki leginkább egyedül volt? – hangzott a kérdés. Jézus átért minden élethelyzetet, amibe mi valaha is kerülhetünk. Őt el-

hagyta az Isten, hogy nekünk ne kelljen elhagyatottnak lennünk. A Zsidókhoz írt levélből hangzott a biztatás: Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled.

Bálint Pálné Ibolya testvérnő és Pardi Félixné Matild gondoskodtak a hangulatoldásról. Az éneklés örömteli dicsőítés volt Pardi Matild vezetésével.

Vékás Erzsébet testvérnő tartott előadást az Ézs 45:9 alapján: Mondhatja-e formálójának az agyag: *Mit csinálsz?* Majd a betesdai 38 éves beteg „*Nincs emberem*” sóhajáról úgy beszélt, mint aki maga is ismeri ezt a helyzetet. Viszont meggyőzően hirdette a jó hírt: van Jézusunk, Istenünk, és ha már gyógyult az életünk, mi is lehetünk eszközök mások gyógyulásában. Tanácsként elhangzott, hogy az egye-

düllét ne legyen a keserűség forrása, a kísértő gondolatok melegágya – tekintsük lehetőségnek, ajándéknak. Lehet teljes az életünk, ha betöltjük Isten szerinti rendeltetésünket.

Az előadást Bibliai vetélkedő követte, amiben minden csapat jónak bizonyult.

Ezután 3 csoportban ismerkedtünk, beszélgettünk. Meghitt együttlét volt, ahol olyan kérdésekre kerestük a választ, amelyek mindannyiunkat érintenek.

Az alkalom agapéval zárult, a szó hétköznapi értelmében.

A programból elmaradt egy napirendi pont, és a kiscsoportos beszélgetésnek sem értünk a végére, tehát lesz ennek folytatása. Azért is, mert épültünk és kívánjuk egymást tovább építeni.

Kui Juliánna, Szilágysomlyó

Korond – Áldott alkalomban részesített az Úr mindnyájunkat pünkösd ünnepén a korondi roma baptista imaházban. Egy házaspár Gábor Ruppi és Gábor Katalin tett bizonyosságot a Krisztusban nyert új életükről, amit megpecsételték a hitvalló bemerítés által. Imára Gábor István és Budai Dániel biztatták a gyülekezetet és a bemerítkezőket a 121. Zsoltár szavaival, hogy ne vegyük le soha tekintetünket az Úr Jézusról. Igei szolgálatában Budai Lajos lelkipásztor kiemelte, mit végez a Szentlélek az emberek életében. Éljük Isten akarata szerint, aki bennünk akar lakozást venni, testünk legyen a Szentlélek temploma. A bemerítést Gábor Rupp lelkipásztor végezte. Mindenért hála és köszönet az Úrnak! **[Gábor Rupp lp.]**

Bihardiószeg – Kettős örömben volt része a Bihardiószegi Gyülekezetnek és a körzet testvériségének május 25-én délután, amikor a Szentlélek kitöltetéseért és két fehér ruhásért adtunk hálát Istennek, akik örömmel tettek bizonyosságot megtérésükről és Krisztusban nyert új életükről. Alkalmi igehirdetéssel Dan László tv. (KCA igazgató) szolgált a ApCsel 8,26-39 alapján. A bemerítést a helyi lp. végezte, ami után Zsisku Lajos ny. lp-al (Yvett nagytatája) együtt imádkoztak az új tagokért, kérve életükre Isten oltalmát és áldását. Az igei köszöntések mellett a helyi ének és ifjúsági kórus, majd

alkalmi vendég csoportok szolgáltak, akik jókívánságaikat fejezték ki a bemerítésben részesült fiatalok felé. Imádságunk, hogy mennyei Atyánk tartsa meg az új tagokat és tegye őket oszlopos tagjaivá a helyi gyülekezetnek és hűséges szolgálóivá a gyülekezet Urának, Jézus Krisztusnak. **(Kiss Zoltán)** A képen láthatók, balról jobbra: Dan László, Szűcs Yvett, Zsisku Lajos, Kiss Jonatán és Kiss Zoltán.

Arad-Belváros – Bemerítési ünnepre gyűltünk össze pünkösd első napján, május 15-én. Hálások vagyunk Istennek az öt fehér ruhásért, akiknek életében láthattuk az Ő drága Szentlelkének munkáját és hallhattuk bátor bizonyágtételüket. Vendég szolgálattelvőnk Balla Frigyes testvér volt Székelyhídról. A délelőtti üzenetben az ApCsel 2 alapján az őszinte megtérés és bűnbánat fontosságáról szólt. Délután a Róma 8-ból azt emelte ki, hogy semmilyen ideológia, dogma vagy tanítás nem képes gyökeres változást adni az embernek, csak

egyedül Isten, ezért nekünk benne kell higgyünk, ha vágyunk az örök életre. Kívánunk hűséget, kitartást az új tagok életére és hogy növekedjenek Isten kegyelmében. **(S.A.)** A képen balról jobbra, első sor: Balla Frigyes, Pap Csilla, Karda Tünde, Hegyi Anita, második sor: Kulcsár Barnabás, Pap Dániel, ifj. Simon András és Simon András.

A látogatás által kapcsolatunk megerősödhetett

Március 12-13 között *dr. Mészáros Kálmán lelkipásztor* látogatásának örvendhattunk, aki hosszabb egyeztetési folyamat után tudott eljönni hozzánk Szilágyballára.

Testvérünk feladatkörének részét képezi az is, hogy Budapesten a Baptista Teológiai Akadémián egyháztörténelmet tanít. Szolgálatát tehát itt Erdélyben kettős volt: egyrészt gyülekezeti, másrészt bibliaiskolai.

Vendégünk szombat délelőtt a zilahi missziókerület bibliaiskolájában oktatott. Az anabaptista reformátorok munkásságáról bővíthették ismereteiket a jelen lévő diákok. Majd este egy bővített ifjúsági órán, a keresztyén identitás témában hallgathattuk meg Kálmán testvér őszinte hangvételű bizonyágtételét. A több mint 140 részt vevő fiatalal együtt jó volt megerősödni abban a másságban, amely megkülönböztet minket a mai uniformizálódó világban.

Vasárnap délelőtt és délután a szilágyballai imaházban voltak istentiszteleti alkalmaink. A testvéri együttlét áldásait tapasztaltuk meg, amikor az Isten szeretete a hirdetett ige által összekötött bennünket. Délben még sor került egy történelmi mozzanatra is, a második világ-

háború helybeli áldozatainak emlékművénél. Mészáros testvér arról az igazi szabadságról szólt, melyet Jézus Krisztus hozott el számunkra.

A délutáni összejövetel igei tanításakor vendégünk a Szentföld jellegzetes tájait is megmutatta az ott készült fényképfelvételek segítségével.

Hálások vagyunk, hogy a látogatás által kapcsolatunk megerősödhetett és hit által épülhettünk az Isten ismeretében! Mint minden kíváncsú és áldásos dolognak, hisszük, hogy

ennek is lesz folytatása – valamikor az ősz folyamán. S.D.G.

Veress Ernő *lp., Szilágyballa*

Köszönetnyilvánítás

Országos célgyűjtés volt húsvétkor a bihardíószegi gyülekezet részére

Az Úr Jézus Krisztus nevében köszönjük a gyülekezetek támogatását, és kívánjuk Isten gazdag áldását a testvériségre. A gyülekezetek adományai: Pürkerec 225 RON, Hegyközszentimre 350, Élesd 250, Pusztaujlak 60, Belényes 500, Perecsen 3500, Bihar 1400, Nagyvárad-Belváros 4850, Szentjános 850, Zilah 3100, Magyarlóna 1164, Kézdivásárhely 300, Szatmárnémeti 3500, Köröskisjenő 320, Berettyószéplak 150, Nagyszalonta 630, Brassó 1350, Nagybánya 1524, Kolozsvár 1135, Kalotaszentkirály 600, Hadadnásd 2000, Szalárd 1800, Szilágysomlyó 600, Félegyháza 250, Félegyháza roma 250, Kraszna 6330, Erdőszentgyörgy 200, Székelykeresztúr 250, Varsolc 300, Micske 300, Torda/Aranyosegerbegy 400, Újös 350, Sepsiszentgyörgy 200, Székelyhíd 1000, Nagyvárad-Rogériusz 1000, Arad-Belváros 1100, Érszöllős 500, Paptamási 1400, Asszonyvásár 500, Szilágyballa 2600, Marosvásárhely 700, Leclsmér 400, Szamosújvár 300, Érmihályfalva 1000, Ürmös 200, Székelyudvarhely 300 RON.

„Az Örökkévaló áldása tesz igazán gazdaggá, amivel nem jár semmiféle nyomorúság” (Péld 10,22)

Kiss Zoltán, lp.

Történelmi bizottságok közös tanácskozása

Nagyváradra, május 11-re, a bizottsági tagok és az elcsatolt területek magyar baptista gyülekezeteit képviselő történész testvérek mellett a Magyarországi Baptista Egyház és az erdélyi szövetség vezetőségének képviselői is hivatalosak voltak.

Az együttlét a 2017-es jubileumi esztendő előkészítésének jegyében zajlott.

A tanácskozás kezdetén Kiss Lehel, az erdélyi Történelmi Bizottság elnöke az Eszter 6,1-en alapuló rövid elmélkedéssel buzdította imára a résztvevőket. Ezt követően dr. Mészáros Kálmán, a magyarországi Történelmi Bizottság elnöke és a BTA egyháztörténeti tanszékének vezetője ismertette az idei országos választó közgyűlésre írt mintegy húszoldalas beszámolójának lényegesebb pontjait. Az elmúlt négy évben történt események ismertetésén túl elmondta azt is, hogy a közeljövőben több, a reformáció 500. évfordulójához kapcsolódó tudományos konferenciát, gyülekezeti megemlékezést és egyháztörténeti tanulmányutat terveznek a reformáció vezéregyéniségei életének és az anabaptista mozgalom kibontakozásának jelentősebb állomáshelyein.

Bereczki Lajos levéltári igazgató hét előkészület alatt álló történelmi témájú kiadványról szólt, míg Papp János, az MBE elnöke azokról a lehetőségekről, amelyek a jövőben segíthetik bevenni a köztudatba a baptista jelenlétet és értékeket. Ilyen lehetőség többek között a Reformáció Emlékbizottságban való részvétel, az októberben Budapesten megtartandó baptista művészeti konferencia, kiállítások szervezése, valamint a baptizmus történetének bemutatása egy reprezentatív, egyháztörténelmi könyvsorozatban.

Bacsó Benjámin amellet, hogy doktori disszertációján dolgozik,

A tanácskozás résztvevői (balról jobbra): Kiss Zoltán, Bereczki Lajos, Bacsó Benjámin, Mészáros Kálmán, Dóczé Bálint, Kiss Lehel, Papp János, Kovács József, Kelemen Sándor, Borzási Pál.

baptista témájú előadásokat tart a Doktoranduszok Országos Szövetségének konferenciáin.

A Felvidék képviselőjeként Dóczé Bálint elmondta, hogy Szlovákiában nagy szükség van arra, hogy a gyülekezetek még többet megtudjanak az anabaptista mozgalomról, és hogy felkarolják a még megmenthető anabaptista emlékhelyek ügyét.

2017-ben lesz 100 esztendeje, hogy Kornya Mihály az Úrhoz költözött. Az erről való méltó megemlékezés kapcsán az erdélyi Történelmi Bizottság számos javaslatot tett a szövetség elnökségének. Az elnökség válaszelevelét Kiss Lehel ismertette, majd beszélt a munka alatt álló kiadványokról, és egyéni kutatásairól is. Dr. Kovács József a „Patak a száraz tájon” című, az erdélyi ébredést tárgyaló kötetének fogadtatásával kapcsolatos pozitív tapasztalatait osztotta meg a jelenlévőkkel. Kiss Zoltán bihardíószegi lelkipásztorként a Kornya-év előkészítésében vállal szerepet.

A Kornya-év nyitó istentisztelete

a tavasz folyamán, 2017. április 1-én és 2-án Nagyszalontán, a záróalkalom pedig az ősz folyamán, 2017. október 15-én Bihardiószezen lesz megtartva a jakabi feltételek mellett. Kelemen Sándor (Szalárd) levéltáros a Kornya-családfa minél részletesebb összeállításán dolgozik, ami együtt jár a Kornya Mihállyal kapcsolatos eddigi téves információk kijavításával is. A késő délutánba nyúló alkalom végén Borzási Pál szövetségi főtitkár szolgált rövid igei üzenettel a Prédikátor 7,10 alapján.

A találkozó folyamán is azt a tényt tartottuk szem előtt, hogy magyar baptista közösségünk a történelem Urától hatalmas, drága örökséget kapott, amit meg kell őrizni és továbbítani a következő nemzedékeknek. Elődeink elszántsága a Krisztus követésében és a szolgálatban való buzgósága számunkra hálaoak, serkentő példa. Nézzünk életük végére, és kövessük hitüket!

Kiss Lehel *lp.*, az erdélyi Történelmi Bizottság elnöke

A zilahi énekkar Újpesten

Budapestre utazott május 30-án, szombaton, a zilahi magyar baptista gyülekezet énekara, eleget téve az Újpesti gyülekezet régi meghívásának, az ő énekkaruk, 2012 őszén tett látogatását viszonzva.

Érkezésünkkor a vendéglátók nagy szeretettel fogadtak és finom estebéddel, süteménnyel kedveskedtek. Azt követően elvittek városnézésre, Budapest szépségeit a Várnegyedből csodálhattuk meg.

Vasárnap délelőtt, az újpesti imaházban, a istentiszteleten hangzottak először a zilahi énekkar énekei. Az énekszámok között az énekari tagok rövid biznyságtételeket, megtapasztalásokat osztottak meg a népes gyülekezettel, amely megtöltötte az imaházat. Lelkipásztorunk, Pardi Félix testvér a Róm 2:17-29 alapján hirdette az igét, azután úrvacsorához járult az ünneplő gyülekezet.

Az imaháznál ebédeltünk. A nagy hozzáértéssel készült ételek elfogyasztása után testvéreink városnézésre invitáltak, ezúttal Újpest jellegzetességeivel ismerkedtünk meg, Kovács István újpesti karvezető kalauzolásával, aki felkészült idegenvezetőnek bizonyult már az előző napon is.

A délutáni istentiszteleten is a zilahi énekkar és férfikar szolgált Istent magasztaló énekekkel, biznyságtételekkel; lelkipásztorunk a Jn 3:1-16-ból hirdette az igét. Az énekkarunkat Elekes Attila és Bartha Tibor vezényelte. A befejezést követően autóbusszal utaztunk haza Zilahra.

Összegzésként elmondhatjuk,

az újpesti gyülekezet vendégeként egy nagyon kellemes hétvégénk volt. Megerősödött bennünk, hogy Jézus Krisztusban testvérek vagyunk és bár sok száz kilométer választ el egymástól, és más kihívásokkal kell szembenéznünk, de ugyanazt az Istent imadjuk, egy a mi Atyánk!

Köszönettel tartozunk a Bethlen Gábor Alapítványnak is az utazási költségek támogatásáért, valamint a zilahi Andy&Zoli ajándékboltnak, hogy a budapesti utunkat ajándéktárgyakkal támogatta! Reméljük, hogy áldást vihettünk az újpesti gyülekezetnek, és hogy gyakoribbak lesznek ezek a találkozások.

Szöllősi Szabolcs

Negyedszázada kezdődtek táborozásaink a Hargitán

Huszonöt évvel ezelőtt, 1991. július 20-án, vasárnap délelőtt nyílt meg hivatalosan a Hargita keresztyén tábor. A mintegy nyolcszáz résztvevőt néhai Veress Ernő lp., a Szövetség elnöke köszöntötte, a krónikát Both József székelyudvarhelyi lelkipásztor olvasta fel. A megnyitó ünnepséget megelőző héten fiúk-lányok népes csoportja már birtokába vette a tábort.

Történetek a Hargita tábor indulásáról

Interjú Both József nyugalmazott lelkipásztorral

A forradalom után adódott ez a lehetőség: Na, lépjünk, hozzunk létre egy tábort! Úgy is mondhatnám, hogy önként vettem a nyakamba. A Jóisten valahogy a szívemre helyezte: ezt most és itt tenni kell! – ezzel indult a visszaemlékezésünk. Both József nyugalmazott lelkipásztorral a Hargita táborban beszélgettünk két évvel ezelőtt, a magyar baptista lelkipásztorok nemzetközi találkozásán, 2014. augusztus 6-án.

– Both testvér a székelyudvarhelyi gyülekezet pásztora volt akkor és a szövetség egyik alelnöke. Hogyan pattant ki a tábor építésének gondolata?

– Both József: Adódnak lehetőségek, amit meg kell ragadni, mert lehet, hogy többet nem jön vissza. Ilyen volt ez a tábor építés is, a Jóisten adta a bátorságot, a hitet, a kegyelmet. Megragadtuk az alkalmat. Pénz nélkül indultunk, de mire kellett, a Jóisten a maga idejében mindent kirendelt. És íme most gyönyörködünk abban, hogy nagyon szép táborunk van (elneveti magát – rip. megj.).

– Miért pont itt és ilyen messze? – kérdezték akkor sokan –, szóba jöttek más lehetőségek is?

– Amikor másodjára felvettem a vezetőségben, hogy feltétlen hozzunk létre egy gyermek- és ifjúsági tábort, még mindig nem volt anyagi lehetőségünk rá. Veress testvér azt mondta: „Both testvér, ezt a gondot vedd a válladra, keress telket, s aztán meglátjuk, ha az Úrtól van, kibontakozik!” Elindultam és először Bánffyhunrad környékén néztem területet, olyan fel-tétellel, hogy legyen a közelben egy gyülekezet, jár-

művekkel könnyen megközelíthető legyen, villany és víz is valamiképpen elérhető legyen. Ott nem találtam magánterületet, mert abban az időben még mindig a kollektív tulajdonába tartoztak a földek. Aztán néztem

Uzonkában is, majd Homoród vidékén. Végül a szent-egyházai gyülekezetből Gedő András testvér ajánlott valakit, akinek ezen a helyen volt egy 80 áras telke. Megérdeklődtem, kijött a vezetőség, megnézték és jó-nak találták: főút melletti, a közelben van gyülekezet. Érdekes, hogy a telkünkön megy keresztül a magasfe-szültségű vezeték, s majd később tudtuk meg, hogy alatta meg egy gázvezeték húzódik (jóízűen elneveti magát – rip. megj.), a közeli hegyoldalban meg egy bővízű forrás ered. Így alakult, ide sikerült a tábor... Lehet, hogy kissé sietve ment és „kijebb tettük a dol-got”. Lehet, kaptunk volna még más helyen is magán-területet. Siettetek a körülmények, úgyhogy amikor ezt a helyet megtaláltuk, tovább már nem keresgél-tünk (elneveti magát). Érdekes volt, miután elterjedt a híre, hogy mit akarunk tenni, jöttek az illető tulaj-donosnak a rokonai, akiknek a szomszédban voltak telkeik és ajánlatot tettek. Nagyon kedvező árban tudtuk megvenni azokat is, és ha jól tudom, jelenleg 18 hektár területe van a tábornak.

– Hogyan sikerült építkezési engedélyt szerezni?

– Érdeklődtem a megyei illetékeseknél, ahol közöl-ték, hogy „zöld területre” nem adnak építkezési enge-délyt, valahogy belterületté kellene nyilvánítanunk. Na, elmentem a lövétei tanácshoz, s elmondtam, hogy mit szeretnénk. Hát az nem lehet, jött gyorsan a

Archív felvétel önkéntesekről

válasz. Majd kérdi a polgármester, van-e helyrajzi számunk? Volt, megmutattam, s kezdtünk keresgélni. Kiderült, hogy közvetlenül a mi telkünk mellett, kicsit feljebb, volt egy régi tanya, rajta egy rozoga ház, meg istálló (ott kezdtük mi is az életet – elneveti magát –, ott laktunk, amíg építkeztünk). Na, mindjárt lépéseket tettünk, hogy azt is vegyük meg. Ahogy tulajdonunkká vált, mindjárt elmentünk a tervező osztályra Csíkszeredába, vittük a papírt, hogy van egy belterületünk. Hát örültek ők is, messzemenő jóindulattal viszonyultak hozzánk. „Tabara pentru copii si tineret”, ez volt az engedélyünk címe. A főnök szóban még hozzátette: Na, ide építhetnek maguk annyit és olyat, amilyet akarnak. Hát, bámulatos, hogy mit éltünk át.

– Különlegesen indult az építkezés, előregyártott fa elemekből:

– Egy atyafitól értesültünk, hogy Piatra Neamti-on gyártanak olyan fa épületeket, amit el lehet hozni és a helyszínen összerakni. El is mentünk Erdő Endre testvérrel, megnéztük. Érdekes, amikor elmagyaráztuk, hogy mit szeretnénk, körülbelül egy száz személyes ebédlőt, meg hálókat, meg is csinálták a kalkulációt. A mérnök azt kérdezte, hogy hoztunk előleget?

Nem hoztunk, csak érdeklődni jöttünk. Hát kik maguk? Mondjuk, hogy baptista hívők vagyunk és gyermektábort akarunk csinálni. Ránk nézett hosszan, s azt mondta: na, uram, nekem ez elég, ha maguk hívő emberek, nekem előlegnek elég (Both tv. elneveti magát). Annyi jóindulat volt benne, hogy a következő év tavaszán, '91-ben telefonált, menjünk azonnal, fizessük ki, mert április elsejétől fel kell emelniük az árat 30 százalékkal, és hogy ne essünk bele a drágulásba. Igazán a Jóisten gondviselését éreztük mindenben.

– Bőséges forrásvízhez a táborozás második évében sikerült jutni:

– Később tudtuk meg azt is, hogy onnan (a tábortól északra fekvő hegyoldalból, a Kékvize-tetőről – rip. megj.) be lehet vezetni a vizet. Ez a forrás mindig olyan tiszta és bőséges volt, hogy pl. a '46-os szárazság idején a szentegyháziak onnan hordták a vizet. Beszéltem Dobner Győző barátommal (nyugdíjas lp., Mo.), aki hozott ezer-hatszáz méter colos műanyagcsövet. Igen ám, de rájöttünk, hogy annak a távolságnak nem elég ez a vastagság. Elmondtuk Margaretnek is (a Mission to Europe igazgatója), hogy a vízvezetékhez legalább két colos cső kellene.

(Folytatás a 13. oldalon)

Erdő Endre testvér hetvenet töltött június 3-án. Hogy s mint van? – kérdeztem tőle májusban, pünkösöd nagyhetén.

Köszönöm szépen, kegyelemből – válaszolta –, jól vagyok mint idős nyugdíjas, elfoglalt, minden nap maximálisan: itt a gyülekezetben, ott a táborban, mikor még tudok, meg a körzetben. Telefonon beszélgettünk, úgyhogy csak nagy lépésekben futottunk át életútjának főbb állomásain. A székelyföldi Ürmös volt gyerekkorának helyszíne. A gyülekezet mindig az ő lakásukban jött össze, vagy az udvarukon. Lelkipásztoruk a néhai Veress Ernő testvér édesapja volt, a kisfiú Ernővel ekkor kezdődött az élet-hosszig tartó jó barátság. A hetedik osztályt már Brassóban járta, majd a hároméves szakiskolát. Tizenhét évesen állt munkába, a Steagul Rosu autógyárban, és még a katonaság előtt lett a brassói magyar

baptista gyülekezet tagja. Vágyta a lelkiekben való fejlődést, és felkereste a bánffyhungyadi ébredő csoportot. Munkásemberként érte a

romániai fordulat, de hamarosan meghívást kapott Svájcba. Tanult, majd idehaza dolgozott a Gyermek-Evangélizációs Közösség elindításában. Ezenközben segített Both József udvarhelyi lelkipásztornak a hargitai táborunk szervezésében.

'95-ben a tábor igazgatója lett. Az itt töltött tíz évet tömören úgy jellemezte, mint az egyik legnehezebb és legszebb időszakot az életéből. Végig, folyamatosan építkeztek. A táborozások levezetésében megfelelő társ volt felesége, Eszter, és két fiuk: Endre és Levente. 2005-ben nyugdíjazását kérte, ledolgozott évei ugyan megvoltak, de a hivatalos elismerésre még várnia kellett. Így elvállalhatta a kárpátaljai GYEK hívását, három évre. Tábor épített és indított el, majd még

ezután is, ha úgy kívánta a helyzet, látogatta a magyar közösségeket. A hargitai szolgálat után Székelyudvarhelyre költöztek. Mint gyülekezeti vén sokszor adódik alkalom a szolgálatra – otthon és a körzetben. Emellett, feleségével, teljes idejű nagyszülők, két lányuk a távolban, de a két fiú, családjakkal a közelükben élnek.

A hogyan látja a székelyföldi gyülekezeteket kérdésre ilyenképpen összegzett: kis gyülekezetek vannak, vágyják a Jóisten ígését, törekszenek többre, mindenütt megvan a vágy.

A hetven év tapasztalataival mit mondana a Szeretet olvasóinak, fiataloknak és időseknek, valamit, ami nagyon fontos – volt az utolsó kérdés. Elnevette magát, szabadkozott, nehéz volna ugyanis hirtelenjében összefoglalni. Kis szünet után folytatta, csendesen, mint aki saját maga is meghatódik a szavak súlyától: csak Krisztussal, csak érette és vele. (Szilágyi László)

LÉLEKKEL TELVE – székelgyföldi ifinap a Hargitán

Emlékszem, éppen egy átlagos iskolai napon történt, hogy egy szünetben, mikor felléptem a közösségi oldalra, megláttam az eseményt: Székelgyföldi Ifjúsági nap a Hargitán. Nagyot dobbant a szívem, és az első gondolataim közt volt egy szó: *imameghallgatás!* Meg voltam győződve arról, hogy Istenhez eljutottak az imáink, amelyekben azt kértük a fiatalokkal, hogy szervezzenek a közelünkben is ifjúsági konferenciá(ka)t, ahol megerősödhetünk hitben, léleekben, közösséget gyakorolva más hívő fiatalokkal.

Nagy izgalommal, sok imával és lelki harcokkal készültem a május 14-i, szombati napra. Viszlagondolva a tavalyi ifinap áldásaira, melyek csak fokozták a sóvárgásom valami jobb, színesebb után, mint a megszokott hétköznapi. Kimondhatatlan hála volt bennem. Nem győztem megköszönni Istennek a lehetőséget, hogy az ifinknek újabb alkalom adódik a megújulásra, alakuló kapcsolataink ápolására és a szolgálatra.

Ahogy leteltek a várakozás hosszú hetei, és elérkezett a nagy nap, felmentünk a táborhoz. Szép

idő volt, és mi nagyon lelkesek voltunk. Az ismerős arcok, a napfényes táj, a barátságos légkör jelentősen hozzájárultak ahhoz, hogy otthon érezzem magam.

Szeretem, ahogy a szokásos és rendkívüli napirendi pontok, történések, mint a regisztrálás, köszöntés, éneklés, „jégtörés” (az ismerkedő játékokkal), imabuzdítás, áhítat édes egyvelege elemeibe hozza a fiatalabb és az idősebb generációkat egyaránt.

Azt látom, hogy ilyen alkalmakor valahogy mindig többet kapunk annál, mint amit várunk. Kezdve a legkevésbé jelentős programokon át a „csúcspontig” – talán ez a legtalálhatóbb kifejezés arra az állapotra, amikor az egyént teljesen megérkezik Isten jelenlétébe. És nem csak figyelővé, hanem az események részesévé is válik. Mikor hirtelen megnyílik a füle a hallásra, szeme a látásra, szíve és értelme a befogadásra, és Isten üzen neki a szent helyen – minden át van itatódva a Szent Szellemmel (bár erre legtöbbször csak utólag jövünk rá).

Egy kicsit így jártam én is ezen a napon. Kerestem a Szentlelket, a közösséget Istennel, de ezt olyan

görcsösen tettem, hogy egy darabig nem is vettem észre Őt, aki mindent tökéletesen elrendezett.

A program keretén belül délelőtt volt egy tanulságos előadása Deák Zsolt lelkipásztornak, a Lélek munkájáról a mindennapokban. Ezt követően érdekes fórumbeszélgetésre került sor, a téma alapján, Győrfi Elek-Tóbiás lelkipásztorral.

Az alkalom után elfogyasztottuk az ebédet, majd szabadon választhattunk számos délutáni program közül: sportjátékok, kézimunka, társasjátékok, paintball. Minden program ígéretesnek látszott, és hiszem, hogy mindenki jól érezte magát azon a délutánon.

A csúcspontot számomra a szív- ből jövő bizonyágtételek jelentették és Szabó Szilárd lelkipásztor összefoglalója, amely ráébresztett a Szentlélek valóságosságára. Újra felfedeztem a hatalmas Istent az életemben. Együtt álltunk fel sokan, székelgyföldi fiatalok, az Úr színe előtt megújulásra várva.

Isten megadta mindnyájunknak, hogy hittel-lélekkal telve térhetünk haza. Áldott legyen ezért Ő!

Gál Szilvia, Barót

Történetek a Hargita tábor indulásáról *(Folytatás a 11. oldalról)*

Ő elment Angliába, és a gyülekezetekben szóvá tette a szükségünket. Összejött a pénz, és Margaret felkereste a gyárat, ahol ilyen csövet készítettek és elmondta, hogy miről van szó. Hova kell ennyi cső? – kérdezte a gyártulajdonos. Romániába, Erdélybe, egy baptista közösségnek, gyermektábor részére, magyarázza tovább Margaret. Azt mondja erre a gyártó: én ajándékba adom a csövet. Húh, mekkora meglepetés, mekkora ajándék?! Aztán Margaret tett fel egy hirdetést, hogy lenne-e valaki, aki Romániába fuvarozna valamit, és egyúttal elhozná nekünk ezt a csövet. Jelentkezett az angol rendőrség, s amellé még hoztak egy új 20 kW-os áramfejlesztőt, meg egy használtat. Emlékszem, estefelé érkeztek. Itt segédkezett akkor Erdő Endrének a bátyja, Árpád. Kértem is mindjárt, készítsen teát, valami hideg ételt a vendégeinknek. Dehogya is, miután lerakodtak még ők kínáltak meg minket *(Both bácsi jóízűen felnevet)*. Volt köztük egy komoly hívő ember, imádkoztak, s elköszöntek, elmentek. Hát mi ott maradtunk a csodálkozással és a hálával, hogy nahát, a Jóisten gondot viselt rólunk.

– **A vízvezetékhez a sáncot ásni a lelkipásztorok is segítettek:**

– Veress testvér állt elő a javaslattal, hogy tartsunk egy lelkipásztori konferenciát a táborban, nappal ásuk a sáncot és este tanácskozunk (nevet Both bácsi). Úgy is lett, minden lelkipásztornak négy méter volt kiszabva, hát a laza talajnál ment is, de a hegyoldalban, a kövek közt már nehezen. Egy ilyen alkalommal is bejöttek hozzánk érdeklődők, teljesen idegenek is. Emlékszem, déltájt lehetett, amikor beszaladt az udvarra egy kis kocsí, a sepsiszentgyörgyi főorvos, egy magas rangú vendégével az izraeli követségtől. Mi készül itt? – tudakozódott a főorvos. Soroltam a tábori terveinket. Csodálkoztak, hogy milyen messziről hozzuk a vizet. „S kik azok, akik a sáncot ássák?”

kérdezte a vendég. „Azok mind papok!”, válaszoltam. „Micsoda??” – álmélkodott, s nem messze volt Mike Béla testvér, s mondom: „Ott a püspök is éppen!”. „Na, ezt megírhatod” – jegyezte meg a főorvos a vendégnek... Megfigyeltem, rengeteg, mondjam úgy, közmunkásunk volt: fiatalember, férfiak, szabadságot vettek, bányászok is jöttek ide dolgozni. Nem feledek, egy lupényi bányász atyafi nem tudott eljönni, de jött egy másik, és attól küldött nekem egy pár gumicsizmát *(Both tv. derűsen sorolja)*, hátha valakinek szüksége lesz rá. ...Mit mondjak, kívánnám azt a buzgóságot, azt a lendületet, ami akkor volt a gyülekezetekben, meg a fiatalokban is.

– **Jó bizonyosságot tettek a távoli vendégek is**

– Egyik alkalommal, már jól ment a táborozás, köztünk szolgált egy amerikai evangélista. Este a táborútnél igetanulmányozást tartottak, énekeltek, imádkoztak – éjjel tizenkettőig. Azt mondja másnap reggel ez a vendég – a reggelizés után beszélgettünk: a Bibliából olvastam, hogy a tanítványok, az apostolok imádkoztak, és megmozdult a föld, de most láttam is; az este a fiatalok nagy többsége átadta a szívét az Úr Jézusnak, sírtak, örültek, bámulatos volt. Én akkor arra gondoltam, minden beruházást, áldozatot megért, ha valakik megtértek és főképpen ilyen tömegesen. ...S azóta számtalan különleges alkalom is volt ezen a helyen: keresztyén orvosoknak foglalkozás, keresztyén rendőröknek is volt itt találkozó, a román testvérek is igénybe veszik a táborunkat... A megnyitón azt az ígét olvastam: „Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem, az én segítségem az Úrtól van, aki teremtetten a mennyet és a földet”. S a tábor azóta is az Úrtól kapja a segítséget *(derűsen mondja)*, hála érette az Úrnak!

Kérdezett: **Szilágyi László**

Archív fotó: a tábor önkénteseinek 2009-es találkozója

Id. Szabó Mihály lelkipásztor testvér temetési istentisztelete.

Hirtelen ért bennünket, mint pásztori kart, Mihály testvér elköltözése. Egy bátor, szelíd és határozott testvér hagyott itt bennünket, hogy folytassuk a lelki munkát. Április 2-án népes gyülekezet jött végtisztességet tenni Gyantára, a baptista imaházba. Ott volt felravatalozva testvérünk mivel helyi születésű. Akik befértünk az imaházba énekelni kezdtünk, Mike József vezetésével, majd bevezető szavakat Elekes József helyi lelkipásztor mondott. Felhívta figyelmünket arra, hogy „*Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg*”(Jel 14:13a). Román nyelven Bodor Sándor lelkipásztor testvér szólt és bátorított arra, hogy Jézus seibeiben van vigasz és gyógyulás. Giorgiov Adrián lelkipásztor testvér felolvasta a nekrológot, kiemelve elhunyt testvérünk megtérését és szolgálatra való elhívását, majd Szűcs Sándor szólt

arról, hogy akik az Úrhoz költöznek, azok jutalmat kapnak mint a cserépedény, amely megtelik kincsekkel. Mike József és Bálint Pál lelkipásztor testvérek üzenete következett, befejező imát Szabó László nagyváradi-rogeriuszi lelkipásztor mondott. Nagyon sokan kísértük utolsó útjára testvérünket, a magyarremetei fúvószenekar Istent dicsőítő énekei kíséretével.

A temetőkertben Albert István Zsolt lelkipásztor testvér kezdett imával, utána Veress Efraim lelkipásztor testvér igei üzenete hangzott el. A nyitott sír előtt, Jézus velünk marad minden nap, a világvégezetéig (Mt 28:18-20). A gyászistentiszteletet Kiss Zoltán lelkipásztor testvér imája zárta. Az elhantoláskor a belényesi és a remetei összevont énekkar énekelt, majd a család részéről ifj. Szabó Mihály mondott köszönetet mindenkinek.

Most már csak egy Szabó Mihály lelkipásztorunk van életben és kívánjuk Isten vigasztalását testvéreinkre. **Szűcs Sándor**, pasztorális alelnök

NEKROLÓG

Id. Szabó Mihály (1933-1916)

Id. Szabó Mihály lelkipásztor a Bihar-megyei Gyantán született 1933. február 18-án, Szabó István és Eszter egyetlen gyermekeként. Gyermekekről így nyilatkozott: „Az a kegyelem adatott nekem, hogy hívő családban születtem és nevelkedtem. Szüleim jóra neveltek, és rendszeresen jártam velük imaházba. Édesapám határozott, komoly hívő nevelésben részesített és felelős testi-lelki életre tanított. Ennélfogva a Jóisten megőrizett nagyobb bűnök cselekvésétől.” Az elemi iskolát Gyantán végezte, majd szabómesterséget tanult és abban fejlesztette magát.

Megtéréséről így írt az önéletrajzában: „Mint fiatal ifjú, engem is kecsegtetett a világ. Egy barátommal elmentünk Gyantán a szüreti bálba, és ahogy meglátott egy osztálytársam, hozzánk jött, megfogta a mellemen a kabátot és azt mondta: «Mit keresnek itt a hívők?», és kitoloncolt minket. Kint a sötétben elkezdtem gondolkodni, mit is keresek én ott. És hol vagyok most? Ott helyben eldöntöttem a szívemben, hogy végeztem a világgal és visszatérek Istenhez és népéhez. Elkezdődött életemben a megtérés, ami hosszabb időn át tartott. E komoly döntés után következett az igazi ragaszkodás az Úrhoz és a népéhez, amiben édesapám is sokat se-

gített. Őt az Úr 1953 szeptemberében hívta haza, 47 éves korában. 1947. augusztus 10-én alámerítkeztem Gyantán a Fekete-körös vizében. E napot soha nem felejttem el. Olyan örööm volt, mint addig soha, és ha szárnyaim lettek volna, a mennybe repültem volna el. A '60-as évek lelki ébredése teljes, gyökeres megtérést munkált az életemben. Jelszavam ez volt: minden bűnömet megvallottam az Úrnak, szolgatársaim előtt.”

Id. Szabó Mihály 1953 júniusában lépett házasságra Ábrahám Irénkével, és az Úr két fiúgyermekkel áldotta meg házasságukat: Mihály 1956-ban, István 1963-ban született.

A későbbi években Víg János és Papp Károly testvérek bibliakurzust tartottak Gyantán, és foglalkoztak a szószéki szolgálattal is. Ekkor érezte meg testvérünk, hogy őt is hívja az Úr az ő szent munkájába, ebben bátorítást is kapott Balla Gábor testvértől. A bukaresti szemináriumi évek sok nehézséggel indultak, hiszen másfél év alatt a családban három temetésre is sor került, az elhunytak közt lévén testvérünk édesapja is. De a szívébe rekesztett szent tüzet semmi nem tudta kioltani, így 1955 őszén megkezdte tanulmányait Bukarestben, amit 1959-ben sikeresen be is fejezett. Ezekről időközben így írt: „A szemináriumi idő számomra aranykor volt, lelkileg sokat épültem és nevelkedtem.”

■ Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy **Rémán János** (59) május 14-én hirtelen elköltözött. Temetésére május 17-én került sor Cegőtelkén. Isten vigasztaló üzenetét hirdették: román nyelven Nicu Manzat, az 1Kor 15,1-10, Kelemen Sándor lp. a 2Kor 4,14-18 alapján. A temetőkertben Nicu Manzat az 1Kor 15:20-23-ból, Kelemen Sándor a Jn 11:25-ből mondott vigasztaló igéket. Istent dicsérő és hazahívó énekek szavai bátorították a helybeli énekkar és a fúvószenekar részéről a gyászoló egybegyűlteket. A mi Urunk vigasztalja és erősítse továbbra is a szeretett hozzátartozókat.

(Kelemen Sándor)

■ **Hajas** (szül. Sütő) **Eszter** temetése február 20-án volt Kiskőrösön. A gyászistentiszteleten ígét hirdetett Kiss Zoltán diószegi lelkipásztor (Mt 24,42), valamint Tóth János ny. lp. (Jel 7,14-17), szolgált a kiskőrösi gyülekezet énekkara. Testvérnőnk 1929. október 25-én született Magyaroroszlón, egy református családban. 14 évesen, Szilágyszentkirályon merítkezett be Cserepka János által és csatlakozott a goroszlói gyülekezethez. 1952. márciusában kötött házasságot Hajas Miklóssal, 63 évet éltek boldog házasságban. Laktak Krasznán, majd Aradon, utóbb a Bács-Kiskun megyei Kiskőrös-Erdőteleken. Gyermekük: Eszter, Bálint, Rebeka, Miklós, Béla és Ilona. Életének utolsó idejét, viszonylag rövid szenvedéssel, Rebeka lánya gondviselésében töltötte. Búcsúzik tőle a népes család: férje, a hat

gyermek, vejei és menyei, 23 unokája és 40 déd-unokája. Isten vigasztalja a gyászolókat.

(Pap Dániel, Kraszna)

■ Április 31-én szomorú szívvel kísértük utolsó útjára **Szőke Andrást**, a szatmárnémeti gyülekezet volt tagját. Testvérünknek 81 földi életét adott Isten és hisszük, hogy a mennyben örök életet. A temetési szertartás szülőfalujában, Kalotaszentkirályon volt. A vigasztalás ígét a háznál Szűcs Sándor szatmári és Oláh Lajos kalotaszentkirályi lelkipásztorok szolták. A temetőben a feltámadás üzenetét Kovács Barna szatmári gyülekezeti vén hirdette. Vigasztalást kívánunk lányának, Magdolnának és fiának, Attilának és várjuk a testünk feltámadását. **(Szűcs Sándor)**

■ Szilágyszentkirályon 2015. december 22-én temettük **Kiss Zsuzsánnát**. A gyászistentiszteleten ígét hirdetett Bándi Sándor ny. lp. (Zsid 9,23-28) és Fazakas György lp. (Zsolt 23,1-4, Ez 34,15). A temetőkertben Papp László lp. szolt vigasztaló üzenetet, énekekkel a nádasi gyülekezet ének és zenekara szolgált. Testvérnőnk 1943. május 3-án született. A '60-as évek ébredésekor az Úr ígéje őt is megérintette és második gyermekük betegsége is arra indította, hogy átadja életét Urának és hűséges követője legyen. 2015. december elején hirtelen rosszullét miatt kórházba került és attól kezdve állapota egyre romlott. Fájdalmai közepette készült a Megváltójával való találkozásra. Áldozatkész, szolgáló élete, valamint az Úr háza és népe iránti szeretete szívünkben él. **(M.T.)**

A szeminárium befejezése után két év elteltével kapott hivatalos elismerést tanulmányairól a hatóságoktól. Lelkipásztorrá avatása 1962. január 28-án volt a gyantai baptista gyülekezetben, Bokor Barna lelkipásztor, T. Víg János és Puskás Ferencz gyülekezeti vének által. Ez időtől vette át hivatalosan a lelki munkát a belényesi körzetben, 1962-től 1971-ig Gyantáról járva a körzet hét állomását.

1971 januárjában beköltöztek családjával Belényesbe, ahonnan tovább végezte az Úr munkáját 1995-ben történt nyugdíjba vonulásáig. Ügyintéző lelkipásztorként szolgált tovább Magyarremetén 1997-ig, amikor ebbe a körzetbe meghívják Oláh Lajos testvért lelkipásztornak.

Id. Szabó Mihályt hűség, egyszerűség és az Úr munkájának és az ő népének való odaadás jelle-

mezte. 2016-februárjában gyomorpanaszokkal utalták kórházba, ahol kiderült, hogy súlyos, rákos betegségben szenved. Az orvos műtétet javasolt, mit el is végeztek rajta, de testvérünk már nem épült fel: napról-napra gyengült. Az ajkak, amelyek az Isten országáról és az Úr Jézus Krisztusról prédikáltak, bezárultak. Az imádkozásra és munkára kész kezek megpihentek, hasonlóan a gyors és serény lábak, amelyek biciklivel, vonattal vagy autóbusszal vitték a jó hírt.

Várjuk a feltámadás hajnalát, a találkozás reggelét, amikor majd ismét összegyűlünk ott, ahol már várnak az angyalok és előrement szeretteink. Mindent az Úr legyen a dicsőség örökre!

A gyászoló, de Isten vigasztalásában megnyugvó család nevében, fia, **ifj. Szabó Mihály**

Meghívó**A HARGITA TÁBOR JUBILEUMI ÜNNEPE (1991-2016)**

A Hargita Keresztyén Tábor vezetősége sok szeretettel és tisztelettel meghívja a kedves testvéreket a tábor **25 éves** jubileumi ünnepségére. Kérjük mindazokat, akik a tábor történetének valamelyik szakaszában részt vállaltak ennek a helynek az életében – munkájukkal, támogatásukkal –, tiszteljenek meg jelenlétükkel, hogy közösen tudjunk emlékezni és hálát adni.

Az ünnepi istentisztelet **szeptember 11-én**, délelőtt 10 órakor kezdődik.

Kérjük a kedves testvéreket, jelezzék részvételi szándékukat Joó Erikánál, a Hargita Tábor menedzserénél, a hargitacamp@gmail.com emailcímen, vagy a 0735 502 401 telefonszámon, ezzel is megkönnyítve a szervezést és az előkészületeket a közös ebédre. Szívesen biztosítunk szállást és étkezést mindazoknak, akik hamarabb érkeznének vagy később távoznának, ennek igényét is kérjük jelezzék. Mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

„Adjatok hálát az Úrnak, hívjátok segítségül nevét, hirdessétek tetteit a népek közt!” (Zsolt 105,1)

Felvételik: Baptista Teológiai Fakultás – Nagyvárad

Örömmel hirdetjük, hogy a *2016-2017-es tanévre*

Teológiánk meghosszabbította a jelentkezési határidőt augusztus 31-ig.

■ Várunk újabb, érettségivel rendelkező, akár *lelké-szi, akár más igei szolgálatra* készülők jelentkezőket.

A más igei szolgálatra készülők a hitoktatói képzési irányt választhatják, erre jelentkezhetnek az evangélikumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi- és nő tagjai. A képzési idő: *8 szemeszter*.

■ 2016 őszétől lehetőség nyílik arra, hogy a Romániai Magyar Baptista Szövetség azon lelkipásztorai, akik rendelkeznek *teológiai licenciátus diplomával*, és mélyebb teológiai ismeretre vágnak – lelkipásztori és egyéb igei szolgálatuk jobb ellátása céljából – *egyetemi szintű tanulmányokat* folytathassanak MA-Master of Arts szakon. A képzési idő: *4 szemeszter*.

■ Szeptembertől lehetőség nyílik *zenei tanulmányok* folytatására is a Baptista Teológiai Akadémia Romániai Magyar Konzultációs Központjában Kántor BA-Bachelor of Arts (licenciátus) szakon.

Két képzési irány közül választhatnak a jelentkezők: *hagyományos egyházzene*, választható főtárgyak: orgona, karvezetés, fúvós hangszerek, vonós hangszerek, ének; *ifjúsági (gospel) zene*, választható főtárgyak: zongora, ének, gitár, basszusgitár, fúvós hangszerek. Jelentkezhetnek az evangélikumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi és női tagjai. A képzési idő: *6 szemeszter*. A képzések helye: a nagyvárad Baptista Teológiai Fakultás

■ A teológia BA hitoktatói képzési irányon, valamint a teológia MA és a Kántor BA szakon *havi egy napos intensív konzultációval* történnek a képzések (így munkaviszony, vagy más tanulmány sem jelent akadályt).

A teológia BA lelkipásztori szakon a képzés a hagyományos, megszokott módon történik.

■ Mindhárom szakon *magyarországi állami ösztöndíjakban* részesülhetnek a hallgatók, és tanulmányaik befejeztével *akkreditált EU-s diplomát* kapnak.

■ Képzéseinkre felső korhatár nélkül lehet jelentkezni. Érdeklődni a teologia@rmbgysz.ro e-mail címen lehet. A jelentkezési űrlap és a melléklet a jelentkezési űrlaphoz letölthető a Baptista Teológiai Fakultás honlapjáról (www.rmbgysz.ro/teologia)

■ Jelentkezési határidő: 2016. augusztus 31.

Szeretettel várjuk az érdeklődőket, jelentkezőket!

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretet@rmbgysz.ro
szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605